

næværende Pensionscala er uheldig, idet en Mand, naar han har tjent i 10 Aar og gaaer af, skal have Halvdelen af Embedets Indtægter i Pension. Hvis der ved nærværende Lovudkast kunde tilføies for de nævnte Embedsmænds Bedkommende en Pensionsberegning, som var noget mindre trykkende for Statskassen, skulde det glæde mig. Jeg vil endnu kun bemærke, at det ved, hvad jeg her har sagt, ingenlunde er min Mening at angribe Lovforslaget. Jeg er enig med de Herrer, der ønske den nærværende Ordning forandret, men jeg siger kun, at man i den nærværende Tid dog maaskee ikke mindst bør tage Hensyn til Byrderne for Statskassen.

Steenstrup: Et af de Principer, som ere slaaede fast i Loven, er det, at Begyndelsesgagerne skulle være eens. Afseet fra, at der kan gjøres temmelig store Indvendinger herimod, troer jeg ikke, at den eensartede Stilling naaes ved Forslaget, som det foreligger. Der kan for det Første gjøres den Indvending imod det, at Opholdet ikke paa alle Steder er lige dyrt; der kan ogsaa gjøres den Indvending imod det, at Omkostningerne ikke paa alle Steder ere lige store. Jeg skal imidlertid, som sagt, see bort fra den Side af Sagen, hvorvidt det er rigtigt, at sætte Begyndelsesgagerne eens, og altsaa ikke paastaae, at det ikke er rigtigt at de blive stillede lige fra Begyndelsen af; men jeg skal tillade mig at paastaae, at, naar de stilles, som Forslaget lyder, blive de ikke stillede lige. Der er for det Første i § 3 henviist til, at visse Indtægter, der hidrøre fra private Dispositioner, skulle vedblive, og der er ikke sagt, at de skulle trækkes fra i den aarlige Gage. Man maa altsaa forudsætte, at det er Indtægter, som Embedsmanden faaer foruden Gagen af Statskassen. Der er fremdeles henviist til, at Offret falder bort; men det virkelig frivillige Offer tilstedes fremdeles. Det er vel sagtens Noget, som man ikke kan modsætte sig, og som er principrigtigt, men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at paa mange Steder er Offrets Størrelse ligesom en Vanesag; der offres i mange Communer meget Lidet, og i andre meget Betydeligt, og dette almindelige Offer bliver, selv om man faaer en anden Præst,

med hvem man er mindre veltilfreds, gennemgaaende altid det Samme. Saa snart altsaa en Generation veksler, vil allerede Stillingen blive forandret; det frivillige Offer vil igjen blive fixeret, saaledes at det vil lokke Folk til at søge visse Embeder, fordi disse paa Grund af dette frivillige Offer i Virkeligheden ere større end de Embeder, de allerede have. Dernæst maa jeg paastaae, at det Plus, som er lagt til den faste Gage, nemlig Forbegodset og den frie Bøllig, paa ingen Maade er lige paa de forskjellige Steder. To Heste og sex Køer ere for det Første ikke altid accurat det Samme; det er meget vanskeligt at vurdere, hvad der hører til for at holde to Heste og sex Køer, og saaledes som dette er foreslaaet i Paragraphen, vil det blive vurderet meget forskjelligt paa de forskjellige Steder i Landet. En kan paa en Jordbødd, hvorpaa en Anden kan have to Heste og sex Køer, — uden Overdrivelse tør jeg sige, — have to Heste og tolv Køer, og en Anden kan, — havde jeg nær sagt, — slet ingen Køer holde paa den. Dersom man vil tage de bedste Egne paa Verne og de daarligste Egne i Sylland — jeg kjender dertil og tager ikke fejl — saa paastaer jeg, at der i mange Tilfælde vil være en Forskjel af flere Hundrede Procent. Det viser sig i den daglige Omsætning i Handel og Wandel, at en Gaard paa Verne og en Gaard i Syllands magre Egne med lige Besætning varierer flere Hundrede Procent. Vil man altsaa gennemføre dette Princip, vil det føre til, hvis Loven gaaer igjennem, at Embedsmændene ville søge at komme over til Verne, fordi et Stykke Jord med en Besætning af 2 Heste og sex Køer der er mange Hundrede Rigsbaler mere værd i aarlig Indtægt, end en lignende Eiendom i de magre Egne i Sylland. Jeg vil altsaa ikke modsætte mig Principets Rigtighed, at sætte Præsterne paa den samme Begyndelsesgage, men jeg paastaer, at, vil man have Begyndelsesgagen eens, maa man sætte den saaledes, at den bliver virkelig eens, og dette troer jeg ikke er vanskeligt. Man maa istedetfor den faste Gage gaae ud fra, hvad der behøves paa ethvert enkelt specielt Sted til den nødvendige Bestribelse af Præstetallet. Disse 2 Heste og 6 Køer kunne paa fine Steder være for Lidt, og paa fine